

VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90

Kandidat
za zbor občin
skupščine
republike
Slovenije

MILOŠ VARGA, rojen 15. 1. 1950, dipl. ekonomist iz Grosuplje, direktor sektorja za plan in finance v Uniles Ljubljana.

Miloš Varga

Morda se bo komu zdelo čudno, da smo v kratkem času istega človeka poprosili za pogovor kar dvakrat, vendar imamo za to poseben razlog. Miloš Varga, kandidat socialistične zveze naše občine za zbor občin republiške skupščine je namreč med tistimi ljudmi, za katere je zdaj slišati, da jih je med našimi »poslanci« premalo. Je gospodarstvenik, ekonomist, sam zase tudi pravi, da je »financer«, saj se v Unilesu, kjer je zaposlen, ukvarja prvenstveno z naložbeno dejavnostjo.

»Pred nekaterimi drugimi kandidati imam pravzaprav prednost, saj sem bil že v prejšnjem mandatu delegat zbora občin v republiški skupščini. Vem namreč, kam je treba »pritisniti«, da bi kakšna ideja ali predlog uspela. Ob tem pa seveda upam, da bodo ideje, ne samo moje, v pluralni skupščini lažje dobile širšo podporo. Zase sem namreč vedno trdil, da sem delegat z napako. Sodi namreč med vodilne kadre in zato nisem mogel biti delegat v zboru združenega dela, kjer naj bi o gospodarskih zadevah odločali v prvi vrsti. Med delegati v zboru občin je bilo še nekaj takih, kot sem jaz, in tako se je pogosto dogajalo, da so se najbolj žolčne razprave o gospodarstvu razvile prav v zboru občin. V zboru združenega dela so bili

delegati preubogljivi. O marsikateri stvari so tudi premalo vedeli, zato se niso znali postaviti po robu predlogom vlade, niso znali poiskati protiarmentov, zato je vladi uspelo uveljaviti svoje predloge,« pravi Miloš Varga.

Sodelovanje na takem mestu odločanja, kot je republiška skupščina, za Miloša Varga ne pomeni biti samo tam, ampak tudi kaj narediti. Sam pravi, da ima, ne nazadnje, sam tri otroke in ni mu vseeno, kako bodo ti otroci živeli.

Delegati Miloš Varga zelo dobro poznajo. Vedo, da nima dlake na jeziku. Sam pravi, da ne ve, koliko je potegnil somišljenikov za seboj. Včasih je s svojimi predlogi ostal osamljen, saj so se morda drugim delegatom zdeli prepogumni, prevroči.

Ena od stvari, ki bi jim morali narediti konec, je prelivanje denarja. Miloš Varga pravi, da smo imeli vsa leta po vojni vlade, ki so imele strokovne ekipe, ki so znale vzeti denar tam, kjer je bil, in ga usmeriti tja, kjer ga ni bilo. Ob tem pa se je ta denar prelivaval v neproduktivne naložbe, tja, kjer ni ustvarjal nove vrednosti. To pa je z vsako gospodarsko logiko še kako skregano. Ves čas so vlade (in ostali, ki odločajo) preveč razmišljali o slabih gospodarjih, namesto o dobrih, pomagale so slabim namesto dobrim, da bi ti slednji postali še boljši, ustvarili še več in pomagali gospodarstvu iz krize.

Vsa ta leta se je, kot pravi Miloš Varga, politika preveč vtikala v gospodarstvo. Glas gospodarstva se je premalo slišalo. In ne nazadnje se je tudi premalo upoštevalo. Zdaj smo, kjer smo, vendar pa se da stvari spremeniti. Prav pri prelivanju denarja. Miloš Varga pravi, da je treba nujno ukiniti vse fonde za nerazvite in denar za te namene usmerjati po bančniškem sistemu. V Sloveniji naj bi imeli banko, ki bi se ukvarjala prav s tem, v njej pa bi odločali tisti, ki bi vanjo dajali denar — za naložbe na nerazvitih območjih ne samo na jugu države, ampak tudi »doma« v Suhi Krajini, v Halozah in še kje.

Dejstvo je namreč, da se denar za nerazvite zdaj steka v vrečo brez dna. Pred tremi, štirimi leti je vsak delavec Unilesa dal za nerazvite 70 odstotkov ene mesečne plače, nato 80, lani že eno povprečno plačo, letos pa naj bi dal celo 133 odstotkov ene povprečne plače.

Ker Miloš Varga po službeni dolžnosti zelo veliko potuje po vsej Jugoslaviji, ve marsikaj, kar drugi ne vedo. Tako pravi, da so ljudje, ki iz fonda za nerazvite dobivajo denar, trdno prepričani, da je ta denar njihov. Menijo, da jim Slovenija tako ali tako že ves čas krade, jih izkorišča, zato tako dobijo nazaj vsaj del tistega, kar jim je Slovenija pobrala. Dejal je tudi, da ima zaradi njega lahko Srbija, recimo, kakršno koli vlado — vendar brez njega in njegovega denarja. In tako misli večina Slovencev, če ne celo vsi.

»Če gledam na Jugoslavijo kot gospodarstvenik, so zame meje velika ovira, ki bi jo bilo treba odpraviti. Sem pristaš Evrope brez meja, za prost pretok ljudi in blaga. Za nas bo, če nam bo to uspelo, hudo, vendar pa imamo dovolj delovnih organizacij, sposobnih ljudi in znanja, da nam to lahko uspe.«

Za človeka vredno
življenje

V snovanju prihodnosti, MI SOCIALISTI, ne moremo in nečemo mimo preteklosti. Le ta nas ne bremeni, prav nasprotno, 200-letne izkušnje evropskega socialističnega gibanja in tradicija OF slovenskega naroda nas, ki kandidiramo v občinske, mestno in republiško skupščino, bogatijo. Temeljno namreč na programu sodobne evropske socialistične misli — na skladnem gospodarskem razvoju, pravic in socialistični državi, varovanju človekovih in državljanjskih pravic in svobod, parlamentarni demokraciji, ter v svet odprto Slove...jo in Jugoslavijo.

Izhajamo torej iz vrednot, ki človeku zagotavljajo mir, osebno srečo in zadovoljstvo, ustvarjalno svobodo, zdravo življenje in sožitje med narodi in narodnostmi.

To je tudi smisel našega življenja, mar ne!

Zato ni nič čudnega, če smo se tudi mi, ki so nas predlagali in podprli na zborih volilcev, odločili in vstopili v vrste te množične organizacije ustvarjalcev na vseh področjih, ter se obenem zavezali, da bomo z vašo podporo na volitvah pogumni in vztrajni pri udeležanju začetnega programa socialistične zveze.

Na ravni deklarativnega načeta ostati, kajti, po besedah velikega slovenskega pisatelja in socialista Ivana Cankarja »Kdor vse obeta ne izpolni ničesar, kdor se vsem prilizuje, ni nikomur zvest«. Zato kandidati socialistične zveze obljublamo samo tisto, v kar smo prepričani, da zmoremo!

Ciril Zlobec

Kandidat za člana predsedstva Republike Slovenije CIRIL ZLOBEC se je prvi predstavil našim občanom, in sicer v sredo, 21. marca 1990, v Družbenem domu v Grosuplju, kamor ga je na predstavitve programa povabila Občinska konferenca Socialistične zveze Grosuplje. Ciril Zlobec je navzočim predstavil program Socialistične zveze Slovenije, veliko pozornosti pa je namenil odnosom v federaciji, katera mora, po njegovem mnenju, čimprej postati konfederacija, saj je to edina pot, da se uredijo odnosi v jugoslovanski skupnosti. Navzočim je odgovarjal na številna vprašanja o volitvah, novih strankah, kulturi itd. Poudaril je, da nas, ne glede na izid volitev, čaka izredno težko obdobje sanacije gospodarstva in nadaljne demokratizacije družbe. »Za to stopnjo demokracije in nastajanje novih strank iz zvez ima nedvomno veliko zaslug Socialistična zveza, saj si je prav ona prizadevala za nastajanje novih zvez in jim pomagala pri njihovem ustanavljanju. Za krepitev suverenosti slovenskega naroda so nedvomno zelo pomembni sprejeti amandmaji k Ustavi Republike Slovenije, žal pa so prav takrat nekateri vodilni predstavniki opozicije iz tujine pozivali naše politike naj pred sprejemom amandmajev pobegnemo iz Slovenije, češ da jim grozi aretacija. S to strahopetno potezo so pokazali, da jim ni mar usode slovenskega naroda in takim ljudem ne moremo zaupati oblasti,« je med drugim dejal Ciril Zlobec.

Program SZ KS Šentvid pri Stični, katerega bomo skušali izpeljati v naslednjem 4-letnem obdobju ni tako utopičen in nerealen, čeprav za volilce izredno mamljiv program DEMOSA. Zavedamo se težkih časov, v katerih živimo in skušamo delati po naših sposobnostih, možnostih in realnosti. Vse skupaj pa je povezano z obvezjo, da se poslužimo samoopovedovanja — to se pravi, imeli bomo tisto, kar si bomo ustvarili in naredili večinoma z lastnim delom, sredstvi in delno svojo iznajdljivostjo, saj se da marsikaj pridobiti ravno z njo. Vsi vemo, da naši otroci, prav tako pa tudi otroci ostalih KS Dob in Temeniča imenujejo osnovno šolo pod skoraj nemogočimi pogoji. Ali ni težko gledati, da naša mladina še nima telovadnice, nima sodobnih in zadosti velikih učilnic, da se morajo vseskozi vključevati v dvoimenski pouk in jim je s tem praktično onemogočeno udeleževati se raznih krožkov, saj jih učitelji praktično nimajo kje izvajati, ker je šola zasedena od 7. do 17. ure. Ali ne bi bilo lepo, ko bi tudi naši podeželski otroci oziroma mladina imela možnost telovaditi oziroma se rekreirati v sodobni telovadnici, se udeleževati raznih dodatnih izpopolnjevanj, recimo računalništva, kar nekateri tako zelo privlačijo!

Jasno, vse to je pogojeno z ogromnimi stroški, zato bi morali vsi skupaj razmišljati o novem 1,5% samoprispevku, ki bi bil izključno namenjen za dograditev učilnic in izgradnjo telovadnice. Res se potrebe kažejo tudi drugje, po novih asfaltnih prevlekah in novem asfaltu na še tistih nekaj poteh, ki niso asfaltirane, oziroma odcepkih poti, ki nimajo asfalta, po zgraditvi kanalizacije, vendar menimo, da to nismo sposobni v tem 4-letnem obdobju nare-

SOCIALISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE

Kandidati socialistične zveze se predstavljajo tudi v naši občini
Ciril Zlobec, dr. Peter Novak, Jože Smole

dr. Peter Novak

V četrtek, 15. 3. 1990, se je krajanom Ivancne Gorice predstavil kandidat za člana Predsedstva Republike Slovenije dr. Peter Novak, znan naravovarstvenik in predsednik Sveta za varstvo okolja pri RK Socialistične zveze Slovenije. V ospredju je bilo seveda okolje in kako ga zaščititi pred nadaljnjim onesnaževanjem, kar je v Ivancni gorici vedno aktualna tema. Socialistična zveza ima za varstvo okolja izdelano strategijo in taktiko, po kateri se bomo ravnali, ne glede na to, ali bomo zmagali, ali pa ostali v opoziciji, je bil odločen Peter Novak. Lahko pa ju uresničimo v petih letih. V slovenskem merilu mora repu-

Jože Smole

blika poiskati prostor za najrazličnejše odpadke, prizadeti v okolici pa morajo dobiti ustrezno rento. Prav tako je potrebno rešiti probleme termoelektrarn, plinificirati naselje in industrijo z alžirskim plinom ter rešiti problem prašičjih farm. Če tega problema ne bo mogoče celotno zadovoljivo rešiti, je farme potrebno razseliti na družinske kmetije.

Novaka pa poleg vseh teh težav moti to, kako Demos propagira nove zamisli. To po njegovem presega že vse normalne meje. Nedopustno je, misli Novak, nenehno poudarjati, kako je bilo doslej vse (za)nič. To ni res. Res pa je, da je opoziciji najmanj za človeka. Prvi

PROGRAM
Socialistične zveze KS Šentvid pri Stični

di, pa če uvedemo 10% samoprispevek. Res je absurd, da naselja Češnjice in Kalovi nimajo vodovoda, vendar ga s samoprispevkom tudi ni možno izgraditi — napeljati, če se ne bodo sredstva dobila na drugih, za to pristojnih institucijah. Telefonija je na nivoju takojšnjega povojnega stanja, vendar je tu potrebna tudi soudeležba KS Dob in Temeniča, kateri imata prav tako centralo v Šentvidu. Tu bi se moral začeti dogovor in potem poiskati poti in prave naslove, kamor bi se obrnili, da bi se zagotovila sredstva za zgraditev nove centralne v Šentvidu, kajti sama KS Šentvid ne more prevzeti vsa bremena in sredstva za izgradnjo le-te. Lahko je obljub-

ljati ljudem — volilcem veliko, vendar jim je potem teže vsaj malo dati, zato gremo v volilni boj realno, na realnih tleh in z realnim programom.

SZ KS Šentvid se bo še nadalje zavzemala za večjo krajevno samoupravo, za večjo povezanost med ljudmi in skušala bo ljudem omogočiti čim boljše življenje. Vključevala se bo v vse pomembne akcije in skušala pomagati tam, kjer jo bodo potrebovali — tudi v povezavi med krajinami in krajevno skupnostjo in njihovimi funkcionarji, kjer mislimo, da sedaj te povezave skorajda ni. Prav tako se bomo zavzemali za ohranjanje tradicije TABORA SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV, za

čist in lepši Šentvid in nenazadnje za razvoj Šentvida. Prav tako se bo zavzemala za boljše življenje delavcev po načelu »za pošteno delo, pošteno plačilo,« za manjšo obremenitev delavskih gospodinjstev, za cenejši kruh, meso, mleko in za mirno življenje brez ideoloških posiljevanj, raznih skrajnežev in tistih, ki iščejo opravičilo za lastne napake in nedelo pri tistih, ki morajo biti vedno pripravljene na največje samoopovedovanje in odrekanja, in imajo polna usta demokracije, ki pa so jo žal pripravljene s pridom porabiti le v lastno korist.

Prav tako ne bomo nikoli pozabili na starejše in onemogel krajane, katerim jesen življenja ni najlepša. Skrbeli bomo, da ne bodo živeli v pomanjkanju medtem, ko se bodo druge kopali v izobilju.

Skušali bomo storiti kar največ, da bi Šentvid postal nekakšen občinski center drobnih storitev, zato je še kako pomembno, da se čimprej prične gradnja obrtne cone, saj tako ne bomo v kraj pripeljali umazane industrije, ki uničuje naravo, kar je lepo vidno že v sosednji KS.

Torej, spoštovane volilce in volilci, na vas je sedaj vrsta, da se na svobodnih in demokratičnih volitvah izrečete, ali podpirate lep, obsežen in nerealen program DEMOSA ali izvedljiv, skromen in realen program SZ KS Šentvid. V obeh primerih pa je ena stvar skupna — obvezna je uvedba krajevnega samoprispevka, samo stopnja samoprispevka bosta morali biti različni. Naš kandidat je še kako primeren za dobro povezavo med občino in SZ KS Šentvid.

KRAJEVNA KONFERENCA
SOCIALISTIČNE
ZVEZE ŠENTVID PRI STIČNI

